

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. P. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. kovo 6 d. Nr. 242-91
Vilnius

Lietuvos bankas 2018 m. gruodžio 27 d. gavo V. P. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

UAB „PLAUNU PATS“ (toliau – draudėja) ir draudikas yra sudarę Verslo civilinės atsakomybės draudimo sutartį (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria nuo 2018 m. spalio 25 d. iki 2019 m. spalio 24 d., Verslo civilinės atsakomybės draudimo taisyklių Nr. 054 (2015 m. vasario 25 d. redakcija, galioja nuo 2015 m. kovo 1 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdrausta draudėjos veiklos civilinė atsakomybė.

2018 m. spalio 30 d. draudikui buvo pranešta apie 2018 m. spalio 22 d. įvykį: automobilių plovykloje UAB „PLAUNU PATS“, esančioje Kauno g. 26, Vilniuje, buvo apgadinta transporto priemonė (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)).

2018 m. lapkričio 9 d. pareiškėjas pateikė draudikui prašymą išmokėti draudimo išmoką, jame nurodė, kad, 2018 m. spalio 22 d. plaunant automobilį UAB „PLAUNU PATS“ automatinėje tunelinėje plovykloje, plovimo šepetys stuktelėjo į pareiškėjo automobilio „Mercedes Benz“ priekį ir sugadino priekinę vaizdo kamerą. Tą pačią dieną draudiko įgaliotas atstovas apžiūrėjo transporto priemonę, nufotografavo jos apgadinimus ir parengė techninės apžiūros aktą (toliau – Aktas), jame nurodė, kad apgadinta priekinė vaizdo kamera.

2018 m. lapkričio 14 d. draudiko darbuotoja el. paštu informavo pareiškėją, kad iš surinktos informacijos nebuvo galima nustatyti plovyklos kaltės, o šalia trūkusio stiklo yra matoma įdauža, kuri turėjo įtakos priekinės kameros skilimui ir kuri galėjo atsirasti smūgiuojant mažu kietu daiktu, pavyzdžiui, akmenuku. Pareiškėjui buvo nurodyta, jog plovyklos šepėčiai tokio sugadinimo padaryti negalėjo.

2018 m. lapkričio 15 d. raštu pareiškėjas buvo informuotas apie priimtą sprendimą. Draudikas nurodė, kad draudimo išmokos dėl pareiškėjo nurodyto įvykio nemokės, nes administruojant žalą nebuvo nustatyta jokių plovyklos įrangos gedimų ar kitų trūkumų. Taip pat nurodė, kad iš atliktos automobilio apžiūros ir užfiksuotų sugadinimų darytina išvada, kad sugadinimai buvo padaryti kitomis aplinkybėmis: „aplink kamerą nėra padidintos jėgos veikimo požymių“, šalia skilusio kameros stiklo matoma įdauža, smūgiuota mažu, kietu daiktu.

Pareiškėjas, nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl 2018 m. lapkričio 26 d. jam pateikė pretenziją, joje nurodė nesutinkantis su draudiko priimtu sprendimu. Pareiškėjas teigė, kad draudikas neįrodė, jog automobilio kamera buvo sugadinta ne plovykloje, pateikė jam tik vieną automobilio sugadinimų nuotrauką, nesudarė galimybės peržiūrėti automobilio plovimo vaizdo įrašo, todėl turi atlyginti 691,50 euro turtinę ir 100 eurų neturtinę žalą.

2018 m. gruodžio 27 d. pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą. Pareiškėjas nurodė, kad draudikas nepateikė atsakymo į pateiktą pretenziją ir vengia priimti sprendimą. Kreipimesi pareiškėjas reikalavo įvertinti draudiko priimto sprendimo pagrįstumą ir įpareigoti draudiką pripažinti įvykį draudžiamuoju bei išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo patirtą 691,50 Eur turtinę ir 100 Eur neturtinę žalą.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepinimas dėl pareiškėjo kreipimesi nurodytų motyvų ir keliamo reikalavimo pagrįstumo, jame draudikas nurodė manantis, kad priimtas

sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, nes dėl pareiškėjo patirtos žalos draudėjai nekilo civilinė atsakomybė. Draudiko teigimu, apžiūrėjus automobilį nustatyta, kad yra skilęs priekinės vaizdo kameros, įmontuotos priekinėse automobilio grotelėse, objektyvas. Atsiliepime teigiama, kad, įvertinusi per apžiūrą padarytas nuotraukas ir automobilio plovimo vaizdo įrašą, draudiko ekspertė nustatė, kad automobilio sugadinimas – įdauža, kuri lėmė vaizdo kameros skilimą, galėjo atsirasti smūgiuojant kietu, mažu daiktu, pavyzdžiui, akmenuku. Anot draudiko, plovyklos šepėčiai, kurie buvo naudojami plaunant automobilį, tokių sugadinimų objektyviai padaryti negali.

Atsiliepime teigiama, kad, gavus pareiškėjo pretenziją dėl priimto sprendimo pagrįstumo, žalos administravimas buvo perduotas kitam draudiko darbuotojui, turinčiam eismo įvykio aplinkybių, transporto priemonių ir jų dalių tyrimo eksperto kvalifikaciją. Pastarasis atliko tyrimą ir padarė išvadą, jog automobilis sugadintas ne plovykloje ir ne pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis, o kitomis aplinkybėmis, nes ant automobilio nėra sugadinimų, kuriuos galėjo būti padaryti judantys plovyklos šepėčiai. Tai, draudiko nuomone, taip pat patvirtina, kad draudėjai civilinė atsakomybė dėl pareiškėjo automobiliui padarytos žalos nekilo.

Draudiko nuomone, pareiškėjas nepagrįstai teigia, jog draudikas nepateikė atsakymo į 2018 m. lapkričio 26 d. pretenziją. Draudikas nurodė rašytinį atsakymą į pretenziją parengęs 2018 m. gruodžio 4 d. Atsakymas, anot draudiko, buvo išsiųstas pareiškėjui registruotu paštu, tačiau iš AB „Lietuvos paštas“ pateikiamų duomenų matyti, kad registruoto laiško pareiškėjui įteikti nepavyko ir jis jos nėra atsiėmęs iš pašto skyriaus, nors laiškas su atsakymu buvo išsiųstas prašyme išmokėti draudimo išmoką nurodytu adresu.

Pasisakydamas dėl pareiškėjo teiginių neva sprendimas buvo pagrįstas tik viena pareiškėjui pateikta nuotrauka, be to, pareiškėjui nebuvo suteikta galimybė susipažinti su automobilio plovimo vaizdo įrašu, draudikas nurodė, kad sprendimą grindė per apžiūrą padarytomis septyniomis nuotraukomis ir jos visos buvo pateiktos pareiškėjui. Draudikas taip pat nurodė, kad neturi automobilio plovimo vaizdo įrašo, jį buvo leista peržiūrėti plovykloje, tačiau nebuvo leista įrašo išsaugoti draudiko kompiuterių sistemose. Draudiko teigimu, pateikti pareiškėjui vaizdo įrašo jis neturėjo techninės galimybės ir tai pareiškėjui buvo paaiškinta. Be to, draudiko nuomone, pareiškėjas, norėdamas peržiūrėti automobilio plovimo vaizdo įrašą, galėjo kreiptis tiesiogiai į automobilių plovyklą, tačiau tokia teise nepasinaudojo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko priimto sprendimo pagal bendrosios civilinės atsakomybės draudimo sutartį atsisakyti mokėti draudimo išmoką pareiškėjui dėl automobilio apgadinimo (priekinės vaizdo kameros objektyvo stiklo skilimo) pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, visų pirma svarbu pažymėti, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnis nustato, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Bendrąsias civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas ir pagrindus nustato Civilinis kodeksas. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas neveikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos bei kaltę (Civilinio kodekso 6.246–6.249 straipsniai).

Civilinio kodekso 6.249 straipsnio 1 dalis žalą apibrėžia kaip asmens turto netekimą arba sužalojimą, turėtas išlaidas (tiesioginius nuostolius), taip pat negautas pajamas, kurias

asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvę neteisėtų veiksmų. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai.

Taisyklių, kurių pagrindu draudėja (automobilių plovykla) su draudiku sudarė draudimo sutartį, 4 punkte nustatyta, kad draudimo objektas yra draudėjo turtiniai interesai, susiję su draudėjo civiline atsakomybe, kylančia dėl draudėjo veiksmais (veikimu arba neveikimu) padarytos žalos tretiesiems asmenims, draudėjui vykdant veiklą, kuri draudimo sutartyje nurodyta kaip apdrausta, ir įvykus Taisyklėse ir (ar) draudimo sutartyje nurodytiems draudžiamiesiems įvykiams. Draudimo sutartyje įtvirtinti šie draudimo objektai: veiklos civilinė atsakomybė, produkto civilinė atsakomybė ir civilinė atsakomybė už žalą patikėtam turtui. Viename iš Draudimo sutarties priedų, kuriame įtvirtintos draudėjos ir draudiko individualiai aptartos ir Draudimo sutarčiai taikytinos sąlygos, 1 punkte ir 1.1 papunktyje nurodyta, kad veiklos civilinės atsakomybės draudimas galioja, kai veikla vykdoma 1.1 papunktyje nurodytais adresais.

Taisyklių 11 punkte įtvirtinta, kad įvykis gali būti pripažįstamas draudžiamuoju esant visoms šioms sąlygomis: 1) draudėjo veiksmai (veikimas arba neveikimas), dėl kurių padaryta žala, buvo atlikti draudimo teritorijoje laikotarpiu nuo pradžios datos iki draudimo laikotarpio pabaigos ir (ar) trys mėnesiai iki pradžios datos; 2) žala buvo padaryta draudimo teritorijoje laikotarpiu nuo pradžios datos iki draudimo laikotarpio pabaigos; 3) reikalavimas draudėjui buvo pateiktas ne vėliau kaip per trejus metus nuo žalos padarymo dienos su sąlyga, kad draudėjo pranešimas apie įvykį, dėl kurio galėjo būti padaryta žala, draudikui buvo pateiktas per draudimo laikotarpį arba per išplėstinį pranešimo terminą; 4) draudėjas pagal civilinę atsakomybę reglamentuojančius įstatymus atsako už padarytą žalą; 5) žala buvo padaryta dėl staigaus ir netikėto įvykio, kurio priežastis yra draudimo sutartyje pasirinkti draudimo objektai. Taisyklėse taip pat yra apibrėžti draudžiamieji įvykiai, susiję su veiklos civilinės atsakomybės draudimu. Taisyklėse pateiktos draudžiamųjų ir nedraudžiamųjų įvykių lentelės A1 punkte nustatytas vienas iš draudžiamųjų įvykių: atsakomybė dėl draudėjo valdomų statinių, patalpų, įrengimų ir (ar) teritorijos eksploatacijos ir draudimo sutartyje nurodytos draudėjo vykdomos veiklos draudimo sutartyje nurodytais adresais. Taisyklėse, be kita ko, įtvirtinta draudimo išmokos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarka. Vadovaujantis Taisyklių 28 punktu, žalos padarymo ir (ar) pretenzijos pareiškimo tiek Lietuvoje, tiek užsienyje atveju trečiojo asmens nuostoliai, tyrimo ir teismo priteistos bylinėjimosi išlaidos atlyginami neviršijant draudimo sumos ir atsižvelgiant į besąlyginę išskaitą, nurodytą draudimo sutartyje, o 29 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka atlyginami nuostoliai, už kuriuos atsako draudėjas.

Įvertinus ginčo aplinkybes, konstatuotina, kad šalių ginčas yra susijęs būtent su A1 punkte nurodytu draudžiamuoju įvykiu. Pareiškėjas teigia, kad draudėjos plovykloje (draudėjai vykdant veiklą Draudimo sutartyje nurodytu adresu) buvo apgadinta jo automobilio priekinė vaizdo kamera (skilo objektyvo stiklas), tačiau draudikas teigia nenustatęs draudėjos civilinės atsakomybės už pareiškėjo automobilio žalą ir todėl įvykį pripažinęs nedraudžiamuoju. Lietuvos banko vertinimu, nagrinėjant šalių ginčą ir siekiant įvertinti draudiko sprendimo pripažinti įvykį nedraudžiamuoju pagrįstumą, reikia nustatyti, ar pareiškėjo nurodytas įvykis, kaip nurodė draudikas, neatitinka Draudimo sutartyje ir Taisyklėse apibrėžto draudžiamąjo įvykio, t. y. nustatyti, ar draudėjai dėl įvykio nekilo civilinė atsakomybė ir ar ji neturi pareigos atlyginti pareiškėjui patirtų nuostolių.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė per automobilio apžiūrą padarytas automobilio apgadavimo nuotraukas, iš kurių matyti, kad pareiškėjo automobilio priekinių grotelių centrinėje dalyje esančios vaizdo kameros objektyvo stiklas yra suskilęs. Draudiko atstovas šį apgadimą užfiksavo 2018 m. lapkričio 9 d. Apžiūros akte ir nurodė, kad priekinio vaizdo kamerą reikia keisti. Minėti duomenys patvirtina, kad draudikas neginčija aplinkybės, jog automobilis yra apgadintas, tačiau, draudiko teigimu, draudėjai dėl pareiškėjo nuostolių civilinė atsakomybė įstatymų nustatyta tvarka nekyla, nes apgadainimai buvo padaryti ne automobilių plovykloje, o kitomis aplinkybėmis, t. y. nėra jokios draudėjos kaltės ar neteisėtų veiksmų, draudėja nepadarė pareiškėjui žalos, o tarp draudėjos veiklos (pareiškėjo automobilio plovimo automatinėje plovykloje) ir pareiškėjo žalos nėra jokio priežastinio ryšio.

2018 m. lapkričio 14 d. draudiko darbuotoja pareiškėją el. paštu informavo, kad draudėjos kaltė dėl automobilio apgadavimo nebuvo nustatyta, o vaizdo kameros įdauža (skilimas) galėjo atsirasti smūgiuojant kietu mažu daiktu, pavyzdžiui, akmenuku. Pareiškėjas apie priimtą sprendimą buvo informuotas ir 2018 m. lapkričio 15 d. raštu, kuriame nurodyta

kad nebuvo nustatyta plovyklos įrangos gedimų ar kitų trūkumų, o užfiksuoti apgadainimai buvo padaryti kitomis aplinkybėmis. Draudikas nurodė, kad „aplink kamerą nėra padidintos jėgos veikimo požymių“, šalia skilusio kameros stiklo matoma įdauža, smūgiuota kietu mažu daiktu.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl dar 2018 m. lapkričio 14 d. kreipėsi į draudiko darbuotoją ir paprašė pateikti tirtą šepučio nuotraukas. 2018 m. lapkričio 14–20 d. el. laiškuose draudiko darbuotoja paaiškino, kad sprendimas buvo priimtas įvertinus per apžiūrą padarytas nuotraukas ir peržiūrėjus automobilio plovimo vaizdo įrašą, o pareiškėjas ne kartą prašė pateikti automobilio apgadainimų nuotraukas ir automobilio plovimo vaizdo įrašą. Iš pateiktų duomenų matyti, kad draudiko darbuotoja atsiuntė pareiškėjui automobilio apgadainimų nuotraukas ir nurodė, kad vaizdo įrašo pateikti neturi galimybės, nes jis yra plovykloje. Papildomai pažymėtina, kad, nors pareiškėjas kreipėsi nurodė, jog draudikas pateikė jam tik vieną automobilio nuotrauką, tačiau, kaip nurodė draudikas, pareiškėjui buvo atsiųstas vienas failas (rinkmena), kuriame buvo galima peržiūrėti visas septynias per automobilio apžiūrą padarytas nuotraukas. Analogišką failą su septyniomis per apžiūrą darytomis nuotraukomis, kuriose gana aiškiai matomi vaizdo kameros apgadainimai, draudikas pateikė ir Lietuvos bankui.

Kaip minėta, 2018 m. lapkričio 26 d. pareiškėjas kreipėsi į draudiką su pretenzija. Pasak pareiškėjo, draudikas jam atsakymo nepateikė. Vis dėlto šie pareiškėjo kreipimosi motyvai vertintini kritiškai, nes, kaip matyti iš draudiko pateiktų duomenų, jis buvo parengęs 2018 m. gruodžio 4 d. pareiškėjui raštą, kurį, kaip nurodė, išsiuntė registruotu paštu, tačiau pareiškėjas registruoto laiško neatsiėmė. Šią aplinkybę patvirtina AB „Lietuvos paštas“ draudikui pateikto išrašo ir interneto puslapio kopijos, iš kurių matyti, kad registruota pašto siunta, adresuota pareiškėjui tuo pačiu kaip ir kreipimesi į Lietuvos banką nurodytu adresu, iš draudiko buvo priimta 2018 m. gruodžio 7 d., tačiau 2018 m. gruodžio 10 d. pašto siuntos adresatui įteikti nepavyko, todėl gavėjas kviečiamas atvykti siuntą atsiimti į pašto skyrių. Minėtame rašte draudikas nurodė atlikęs ekspertinį tyrimą ir nustatęs, kad vaizdo kameros apgadainimų techniškai negalėjo padaryti automatinės plovyklos besisukančios šepučių tekstilinės juostos, todėl darytina išvada, kad automobilis sugadintas kitomis, nei nurodė pareiškėjas, aplinkybėmis.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė per 2018 m. gruodžio 4 d. rašte minėtą ekspertizę parengtą ekspertinio pobūdžio dokumentą – Ekspertinę pažymą Nr. 2084638, kurioje draudiko ekspertas vertino, ar automobilis buvo apgadintas pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis. Minėtoje pažymoje pateiktos dvi pareiškėjo automobilio nuotraukos, vienoje iš jų iš arti matomas priekinės vaizdo kameros stiklo apgadainimas. Įvertinęs nuotraukose užfiksuotus apgadainimus, draudiko ekspertas nurodė: „Objektyve ir aplink jį yra daugybė smulkių apvalių įmušimų, kurių pobūdis ir kameros dislokacijos vieta leidžia teigti, kad jie atsirado ilgalaikės eksploatacijos metu smūginiai kontaktuojant su atskriejusiomis smulkiomis žvyro dalelėmis. Kiek aukščiau ir kairiau, žiūrint pagal automobilio judėjimo kryptį nuo kameros objektyvo centro lizėje yra didesnis įmušimas, susidedantis iš kelių trumpų storų įbrėžimų. Toks įmušimas, labiausiai tikėtina, buvo padarytas atskriejusi nedideliu kelio skaldos gabaliuku, turinčiu aštrias briaunas. Techniniu požiūriu labiausiai tikėtina, kad šis smūgis sąlygojo objektyvo lizės skilimą.“ Draudiko ekspertas taip pat pateikė kito automobilio variklio dangčio nuotrauką, ant kurios matomi ryškūs variklio gaubto apgadainimai ir paaiškino: „Techniniu požiūriu galima teigti, kad tokie įmušimai negalėjo būti padaryti automatinės plovyklos besisukančių šepučių tekstilinėmis juostomis. Tais atvejais, kai pažeidimus padaro per daug prispaustos besisukančios juostos ar juose įstrigę pašaliniai kūnai, atsiranda ilgi ir ploni, lanko formos, lygiagretūs tarpusavyje, cikliški, besikartojantys įbrėžimai, ir jų vyraujanti kryptis būna išsidėsčiusi tam tikru smailiu kampu išilginės automobilio ašies atžvilgiu. Šie pažeidimai negali būti taškinio pobūdžio, jie užima didelį plotą.“

Ekspertinę pažymą parengęs draudiko ekspertas, kuris, kaip matyti iš draudiko pateiktų duomenų, turi automobilių ir autoūkio mechanikos inžinieriaus kvalifikaciją, priėjo prie išvados, kad pareiškėjo automobilis (vaizdo kamera) buvo apgadintas ne nurodytomis aplinkybėmis plaunant automobilį automatinėje plovykloje, bet kitomis aplinkybėmis. Taip pat pažymėjo, kad ant automobilio nėra sugadainimų, kurie tam tikromis sąlygomis galėjo būti padaryti judančių plovyklos mechanizmų.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko ekspertas Ekspertinėje išvadoje įvertino automobilio sugadinimo pobūdį, palygino sugadinimą su paprastai automatinių ploviklių padaromais apgadinimais ir nusprendė, kad apgadinimas buvo padarytas ne draudėjos plovykloje. Pareiškėjas, nors iš esmės ginčijo draudiko priimto sprendimo pagrįstumą, laikėsi pozicijos, kad apgadinimas buvo padarytas plaunant automobilį automatinėje plovykloje, ir prašė Lietuvos banko rekomenduoti draudikui pripažinti įvykį draudžiamuoju, tačiau jokių su automobilio apgadinimu susijusių duomenų, kurių pagrindu būtų galima abejoti ekspertinio pobūdžio tyrimo išvada ir draudiko priimtu sprendimu ir konstatuoti, kad automobilis buvo apgadintas, kai buvo plaunamas draudėjos automobilių plovykloje, nepateikė.

Kaip minėta, Draudimo sutartyje ir Taisyklėse yra nustatyta, kad draudikas įsipareigoja atlyginti tretiesiems asmenims tokius nuostolius, dėl kurių draudėjui kyla civilinė atsakomybė, t. y. pagal civilinę atsakomybę reglamentuojančias teisės aktų nuostatas draudėjas privalo atsakyti už padarytą žalą. Lietuvos banko vertinimu, nustatytos aplinkybės ir turimi duomenys suponuoja išvadą, kad nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad pareiškėjo žala (automobilio apgadinimas) atsirado dėl draudėjos (UAB „PLAUNU PATS“) neteisėtų veiksmų. Bylos duomenų pagrindu konstatuotina, kad pareiškėjo automobilio priekinė vaizdo kamera buvo apgadinta kitomis aplinkybėmis, todėl, nenustačius draudėjos civilinės atsakomybės sąlygų, pareiškėjo reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią turtinę bei neturtinę žalą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo V. P. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius